

Korstnapitsi katmine plekiga.

Kommentaariidega näiteid ajaloost ja kaasaja ehituspraktikast.

Sissejuhatus.

Valikus esitatu puudutab muinsuskaitse all olevaid ehitisi. Samad põhimõtted võiksid olla rakendatavad ka teiste ajalooliste ehitiste puhul.

Kommentaariide ja näidete najal püütakse selgitada, mis on probleemid ja missugused peaksid olema lahendused hoonete restaureerimisel. Lahendusideede tarvis soovitame tutvuda ka vastavate joonistega Muinsuskaitseameti kodulehel.

Käesolev selgitav materjal keskendub ühele kitsale probleemile ajalooliste ehitiste restaureerimispraktikas –korstnapitside katmisele plekiga. Ning veel piiritletumalt -jälgime seda 18. sajandi ja 19. saj. esimese poole hoonetel, jättes historitsismi ja sellele järgnenud stiiliperioodid käsitlusest välja. Muidugi, geograafiliselt on vaadeldud vaid Eesti ala ehitustraditsiooni.

Barokkstiilis ja klassitsistlikud hooned lähtuvad kujunduses antiigist. Ka korstnapits – selle ülaservas on profileeritud karniis. Üldine orderi kujundusprintsip on, et orderi osade külge ei kinnitata muid ehitusdetalle, orderi profiile ei kaeta. Põhimõtet järgides, peaks ka korstnaotsa plekk-kate jätma pitsi profiili täies ulatuses vaadeldavaks.

Järgnevatelt fotodelt on näha, kuidas neid põhimõtteid järgides on paigaldatud katteplekk korstnapitsile ülalnimetatud ajastu hoonetel.

Plekiserva arengulugu vaata Fotod kommentaaridega. Aknaplekid.

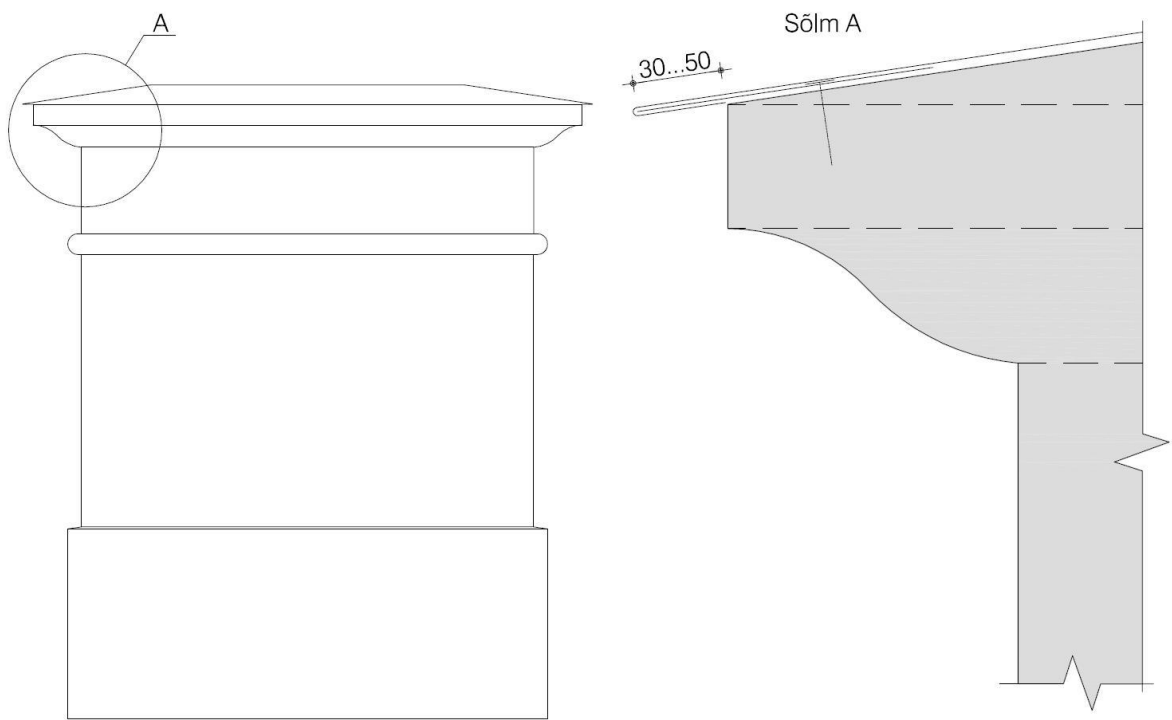
Korstnapitsid klassitsistlikul hoonel. (Lihula mõisa peahoone. foto ca 1910)

Arvatavasti algne korstnapits Kurisoo mõisas.

Korstnapitsid Hiu Suuremõisa mõisa peahoonel (Foto 2011)

Jooniselt on näha, et katteplekk astub üle karniisi serva 30 ... 50 mm, jättes karniisprofili kogu ulatuses nähtavaks.

Korstnapits Kiideva mõisas. (Foto 2011)